

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så vil jeg godt spørge ministeren: Er kravet til, at folk med en bestemt national oprindelse skal skrive under på sådan en erklæring i modsætning til andre, ikke også et udtryk for diskrimination over for folk med en anden oprindelse end dansk? Jeg mener, at det er det, og jeg kan ikke forstå, hvis ministeren ikke mener, at det er det.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er det ikke.

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Nu var ministeren selv inde på parlamentarisk lovlig tvang, altså det at skulle give møde her i Folketinget. Jeg håber, der er en eller anden form for velvillig medvirken over det. Men kan man ikke sige i denne her sag, at den eneste form for lovlig tvang, der i virkeligheden gør sig gældende, er den, som Dansk Folkeparti øvede mod regeringen i forbindelse med forhandlingerne om integrationsforliget, hvor man i mangel af nogen form for kreative forslag til, hvordan man skulle skabe bedre integration i Danmark, opfandt den her integrationskontrakt, som jo i virkeligheden er et udtryk for hykleri og dobbelte standarder?

Ministeren kunne jo have lavet en pjece eller et videobånd eller et hørespil eller noget andet, der skulle oplyse om spillereglerne, men nu blev der lavet en kontrakt. Og er det ikke rigtigt, at det var, fordi man var underlagt en eller anden form for lovlig tvang fra Dansk Folkeparti, som man skulle have med til at skrive under på integrationsforliget? Får vi det svar her, så kan vi jo droppe diskussionen videre, og så ved vi, hvor det hele kommer fra.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Ideen bag den her erklæring har fuld opbakning fra regeringspartierne, fra Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne. Inden Socialdemokraterne valgte at træde ud af integrationsaftalen, blev det her forhandlet på plads, og der er faktisk i Folketinget meget bred enighed om, at det er et godt supplement til de mange, mange andre initiativer, vi tager på integrationsområdet. Og det er jo ikke, fordi vi ikke også gør det, som hr. Morten Østergaard foreslår. Det gør vi allerede.

Vi har bl.a. en medborgerhåndbog, som også gør opmærksom på de her ting.

Men ja, det her er en mere direkte og præcis måde over for en ny borger, der kommer til Danmark, at gøre opmærksom på, hvordan spillereglerne er i Danmark, men det bliver suppleret af en masse andre initiativer, som vi tager. Og hele hensigten med det her er jo, at vi sikrer den bedst mulige integration, at vi hurtigst muligt bliver enige om – det danske samfund og de nye borgere, der kommer hertil – hvad det er for nogle spilleregler, som vi forhåbentlig er enige om skal gælde i Danmark.

Morten Østergaard (RV):

Jeg går ud fra, at når kontrakten her indføres, så er det, fordi ministeren og regeringen og forligspartierne mener, at regeringen ikke har gjort tilstrækkeligt for at sikre det her, og det er jo sådan set en meget rimelig betragtning i lyset af, at kriminaliteten er gået op, at antallet af unge med anden etnisk baggrund, der fremstilles i dommervagten i København, er steget voldsomt under regeringens ledelse af landet, at der er dårligere beskæftigelse osv. osv.; vi kunne blive ved.

Derfor går jeg ud fra, at når man tager et nyt initiativ, så er det, fordi man ikke mener, man har gjort det godt nok hidtil. Og derfor er det så bare, vi spørger: Tror ministeren, at det her er det, der vil forhindre hustruvold i Danmark, at det her er et afgørende initiativ, som virkelig vil skabe en fremgang i statistikkerne, eller har regeringen andet på bedding?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det her er et nyt initiativ til, at Danmark snart får lært at kommunikere klart og tydeligt i stedet for at tale i tåger og pakke ind i vat: Ja!

Formanden:

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen for et sidste spørgsmål.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det groteske er, at det her ikke er klar tale på nogen måde. Når man læser den her kontrakt igen, får udlændinge det indtryk, at der er noget, der hedder lovlig tvang i Danmark, og ministeren vil ikke definere, hvad lovlig tvang er, så det kommer udlændinge selv til at gøre. Med andre ord: Hvis en udlænding tvinger sin datter til at gifte sig mod sin vilje, så kan han få den forestilling ved at læse kontrakten, at det er i orden. Med andre ord: Regeringen opnår præcis